

2001-03-01

ฟังคุณอา...เล่าเรื่อง จุฬาฯ - เมื่อเกิดศึก!!

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

(2001) "ฟังคุณอา...เล่าเรื่อง จุฬาฯ - เมื่อเกิดศึก!!," *Jamjuree Journal*: Vol. 5: Iss. 1, Article 12.

DOI: 10.58837/CHULA.JAMJUREE.5.1.11

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree/vol5/iss1/12>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Jamjuree Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ฟังคุณอา...เล่าเรื่อง

จุฬาฯ - เมื่อเกิดศึก!!

ผู้

เขียนมีโอกาสได้ขีดๆ เขียนๆ ลงพิมพ์ในนิตยสาร “จามจุรี” มาตั้งแต่เข้าเป็นน้องใหม่ในคณะครุศาสตร์ ได้มีผลงานปรากฏออกมาปีละหนึ่งเรื่อง รวม ๓ เรื่องมาแล้ว ขณะที่เขียนต้นฉบับเรื่องนี้เป็นช่วงสอบปลายภาค-เป็นการสอบครั้งสุดท้ายของการเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี เมื่อนิตยสาร “จามจุรี” ฉบับนี้ออกสู่มือชาวจุฬาฯ ผู้เขียนก็จะผ่านการเป็นนิสิตปีสุดท้ายรอรับการพระราชทานปริญญาบัตร

ในปการศึกษาหน้า-ผู้เขียนคงจะได้เขียนลงพิมพ์ใน “จามจุรี” อีกในฐานะที่อย่างน้อยเป็นนิสิตเก่า หรืออย่างมาก-เป็นนิสิตระดับปริญญาโท อยู่ในรั้วจามจุรีต่อไป...

ผู้เขียน-เสนอขอเขียนครั้งนี้ ต้องขอออกตัวเสียก่อนว่ามิได้มีความประสงค์ที่จะฟันฝอยหาตะเข็บ หรือนำเอาความลับมาเปิดเผย หรือ...โดยมิได้คิดว่าจะทำให้เกิดความเสียหายต่อภาพลักษณ์ใดๆ ต่อทั้งบุคคล-คณะและมหาวิทยาลัย โดยขอให้ถือเป็นเรื่องสนุก เป็นบันทึกเหตุการณ์ในอดีตจากแง่มุมหนึ่ง เป็นเรื่องที่คนรุ่นหลานได้รับฟังมาจากนิสิตเก๋ารุ่นคุณอา แล้วนำมาเล่าสู่กันฟัง ให้เรื่องที่จะออกจะดูเครียดกลายเป็นเรื่องของการผ่อนคลาย อ่านแล้วสบายๆ เท่านั้น...

คุณอาผู้ชาย...เป็นนิสิตเก๋าคณะ-วิศวกรรมศาสตร์...คุณอาอีกคนหนึ่งเป็นนิสิตเก๋าคณะวิทยาศาสตร์

ทั้งสองคุณอา...เป็นนิสิตจุฬาฯ รุ่นเดียวกัน-รุ่นที่เคยสร้างความเกรียวกราวมาแล้ว และเป็นทีที่กล่าวขวัญกันมาจนถึงนิสิตรุ่นนี้ ที่พูดกันถึงเหตุการณ์ออกศึก-ปะทะกัน (อย่าเรียกว่าตีกันเลย...มันดูแรงไป)

การออกศึกของวิศวะฯ กับวิทยาศาสตร์ ในอดีตนั้น คุณอาผู้ชายกับคุณอาผู้หญิงไม่เคยพบหน้าพบตากันมาก่อน แต่เมื่อได้พบกันและต่างเทียบรุ่นกันแล้วปรากฏว่าเป็นรุ่นที่เข้าเรียนพร้อมๆ กัน และอยู่ในเหตุการณ์นั้นมาด้วยกัน

๖๔ จามจุรี

คุณอาผู้ชาย-วิศวะฯ พูดถึงเหตุการณ์ครั้งนั้นว่า

“เรียกกันว่า รุ่นสี่คุณสองร้อย...เขามีวังพลัดสี่คุณร้อย แต่วิศวะฯ มีสี่คุณสองร้อย คือ... จัดคนคราวละสองร้อยคน ไปออกศึกกับวิทยาศาสตร์ พอสองร้อยแรกกลับมาสองร้อยที่สองไปแทน แล้วกลับมา...ทำอย่างนี้ครบสี่พลัดกลายเป็นสี่คุณสองร้อย”

คุณอาผู้ชายบอกว่า วิทยาศาสตร์ที่เป็นฝ่ายตั้งรับอยู่ที่คณะ เล่นใช้วิธีที่วิศวะฯ กลัวกันมาก เรียกว่าขวัญกระเจิงกันทีเดียว เมื่อผลัดแรกกลับมาบอกว่า...ทางวิทยาศาสตร์ใช้วิชาเคมีที่ร่ำเรียนมาเข้าช่วย

“มีการเอาขวดน้ำกรดขว้างลงมาจากชั้นบน...น้องๆ ที่กลับมาบอกว่าโดนน้ำกรด ควันคลั่งไปหมด...” คุณอาผู้ชายบอก...

คุณอาผู้หญิงบอกว่า “ไม่ใช่ น้ำกรด แต่เป็นฟอร์โมลีน น้ำยาตองศพ...ไม่ใช่ น้ำกรดแน่ๆ ขอยืนยันได้เลยนะค่ะว่า ไม่ใช่ น้ำกรดหรอก ใครจะทำอย่างนั้นได้ เดี่ยวพูดจบ...”

ความลับหลายสิบปี คลายปมออกมาตรงนี้

คุณอาผู้ชายบอก “ขอบใจที่ไม่ใช่ น้ำกรด น้ำยาฉีดศพตองศพก็ยั้งดี”

แล้วคุณอาทั้งสองหัวเราะกันอย่างครื้นเครง

คุณอาผู้หญิงบอกว่า พวกผู้หญิงจะช่วยผู้ชายไปรบทัพจับศึกป้องกันคณะฯ อย่างออกเรียวออกแรงไม่ได้ ก็ช่วยกันคนละไม้คนละมือด้วยการเข้าห้องทดลอง แล้วหอบเอาน้ำยาเคมีที่พอจะหยิบฉวยได้มีอะไรก็โยนออกจากหน้าต่างลงไป เล่นเอาทางนิสิตหนุ่มวิศวะฯ ถอยกรูดทีเดียว “รับรองได้เลยนะค่ะว่าไม่มีน้ำกรด...”

คุณอาผู้ชายยังเล่าเรื่องของวิศวะฯ ว่าเป็นเพราะทั้งคณะฯ มีนิสิตหญิงไม่เกิน ๑๐ คน แต่มีหนุ่มๆ เป็นพัน จึงต้องออกไป “จีบ” นอกคณะฯ จะไปที่อักษรฯ ก็

สูงศักดิ์เกินตัว จึงต้องไปทางวิทยาศาสตร์ที่มีสาวฯ เยอะ... ทางรัฐศาสตร์และบัญชีก็มีสาวฯ มากพอ สถาปัตย์ก็มีบ้าง แต่ทางสถาปัตย์วางตัวเป็นกลางเฉยๆ ไม่ยุ่งกับใคร และวิชาการของสถาปัตย์กับวิศวะฯ ก็อยู่ในแนวทางใกล้เคียงกัน ถือว่าเป็นเพื่อนร่วมงานกัน...

“วิศวะฯ เป็นคณะที่เดินเร็วที่สุด เวลาไปสนามผ่านทางรัฐศาสตร์ต้องเดินเร็วหน่อย เดินช้าอันตราย มาลัดได้เท่าใดตอนเดินอยู่ในคณะอื่น นางสิงห์รัฐศาสตร์เอี้ยบและเอาจริง...”

ตอนที่ออกศึกกับวิทยาศาสตร์นั้น...มีกติกากันว่าหากใครลงไปในคูน้ำจะไม่มีทางตามลงไป ถือว่าใครอยู่ในคูน้ำเป็นผู้ปลอดภัย เป็นเขตปลอดภัยจากการต่อสู้...

“มีอยู่คนหนึ่ง ช่างกว่าเพื่อน...ออกเดินนำหน้า เหมือนรำดาบป้อหรืออยู่เดินนำหน้าไปเรื่อยๆ ไม่ได้เหลียวมาดูข้างหลัง...ปรากฏว่าเดินล้ำหน้าออกไปประมาณห้าสิบเมตร คงจะรู้สึกว่าจะวังเวงหรืออย่างไร...หันกลับมาดูเห็นเพื่อนอยู่โน่นครั้นจะกลับหลังหันก็เสียหน้าเลยต้องค่อยๆ ถอยมาทีละก้าว กลับมาเข้าพวกได้อย่างปลอดภัย...ตอนนี้นั่นนี้เป็นรองอธิบดีไปแล้ว...คุณอาผู้ชายบอก

“มันเป็นเรื่องเข้าใจผิดกัน...มันก็มาจากเรื่องสาว ๆ นั้นแหละ” คุณอาผู้หญิงบอก “ที่จริงแล้วหนุ่ม ๆ วิทยาศาสตร์ก็ได้หว่านเพื่อนนิสิตหญิงเท่าไร...วิศวะฯ ก็น่ารักดี แต่ที่กีดกันก็เพราะเห็นหนุ่มวิศวะฯ เจ้าชู้ไม่จริงใจเห็นจิบเรื่อยไป...ข้ามไปทางครุศาสตร์และมีเทศฯ ก็มี”

“นั่นนะซิ...เพื่อนผมคนหนึ่ง เมียมันอยู่ครุศาสตร์มันบอกว่าสาวครุศาสตร์เรียนจิตวิทยา รู้จักจิตใจดี...โดยเฉพาะมันเป็นคนขี้อ่อน จิบครุศาสตร์ดีที่...”

ไปยุญาณี ศกุนะสิงห์